

minna omma perremehhest ütsinda mahhajanu. Ma es tahha kül temmast mahhajaia nink pälfi tedda weel Königsbergi linan hallufaste: „Ärge reisiige ütsinda, wõrke minno ka ütten! Eht kül mo tros ei olle parhilla siin, siiski ma wõi üttentulla, kül tüttar sadap troosti pärra.“ Ent temma naar nink kostse: „Tohter üttele, et ma julgeste wõi ütsinda reisida, ent teie ollete häddaline nink tete mulle ennege reisi pääl waiwa.“ Temma taht laiwaga minna, ent minna feli sedda nink lodi, et laiwo jo olnes ärralännu, kui mo perremees korterist merre weerde sõit; ent hobbese tulliwa merre werest tähjalt taggasi; laiwo olli weel sääl olnu nink mo perremees õigel ajjal weel päles sanu. Se olli pärramene lörd, et minna omma kallist perremeeft weel ilma pääl näije! Se olli 16. Junil. Temma olli tootanu mulle Stettini linast kirjutada nink minna odi terwe nädal suren peljun nink hirmun sedda kirja. Wimate tulli 24. Junil kirri Dresdeni linast, ent se kirri es jõuwa minno sõant rahhul panna. Se laiwa-reisimine olli mo perremehhel wäga kahjolit olnu. Osendamise läbbi merre pääl olli täl werri pähhä idusnu nink täl ei olle wõimalik olnu Stettini linast kirjutada, kui ta sääl olli mäle jõudnu, enge säält ilma wibimata aurotõllaga Perlinist läbbi õiwa Dresdeni ruttanu. Dresdenin olli täl kange päwallo olnu nink aoti ilma ärrajumestamine nink sepärrast olli temma säält jälle rutto Karlsbadi lina sõitnu tohtre Erdmanni jure abbi otsma, ke Tartust olli sinnatulnu. Se kirja päle olles minna ilmaribimata tälle pärralännu, ent ma pelgfi, et ma temmaga kokko es saas, sest ma es tija, mes nõuwo tohter Erdmann tälle pididi andma. Minna es mõista muud tetta, kui tälle kirja sata Pranzensbadi lina Põmimaal, sest se lina terwuse lätet pruifi olli temmal jo Tartun ettemõetu, nink teedmist anda, et ma walnis olles eesti henne pärrast ka sinna minna, se päle loten,

et tälle se wasta middake es olles ütlemist. Sesamma postiga kirjuti minna ka tohtre Erdmannile nink pälfi tedda, mulle tõttet kirjutada, kuis luggu haigega olnes. Jälle läts üts nädal mulle oten nink wärristen möda. Wimate tulli poolpäiwal, 30. Junil, kirri mo wäüle Pranzensbadi, kost lel temmale kirjutap, et temma minno perremeeft om leidnu korterin haige ollewat nink temmast lasku sanu tälle kirjutada, et tohter tälle kitnu Pranzensbadi ärraminna male, nink et temma minno palles, ilmaribimata sinna tulla nink tedda säält ärrawia. Se olli õddangul kello 8 aigo, kui wäli mulle sedda üttele nink ma eesti olli rinnust haige; ent teie wõite eesti mõtelda, armas Luis, et minna omma haigust nüüd ennamb es kawatse, enge seddamaid omma troosti kokkõiditi nink tõisel hommungul kello 6 aigo jo te pääl olli Königsbergi lina. Kello 11 aigo olli ma sääl, ent üts aurotõlla rong olli jo Perlini ärralännu, tõine pididi weel õddangul kello pole 11 aigo minnema. Oh, mes piin se mul olli, sääl ütsinda trahteri pääl istu nink õddanguni odata, kui mo südda ja mo mõtte sääl tahtse olla, kun mo armsal abbikasal häddan nink wallun minno wõija olli! Kunnage es olle mo film weel aurotõlda nink raudteed nännu, kunnage es olle ma weel säratse sure reisi pääl wõeral maal olnu, ent armas taiwane eesa olli mo abbi mees nink toetaja, nida et ma ifs häste lörda sai nink tõllan hääd asept leidse. Ent minna es julgu ka tõllast wäljatulla eht pallakest wõita, enne kui ma Perlini sai, nink sääl es jä minna päiwa hengama, nida kui liif mu reisi teggawa, enge otse seddamaid jälle säält eddesiminna. Eespäiwa õse wasta tõisipäiwa 3. Julil läts rong minnema nink kello 9 tõisipäiwa hommungul olli ma jo Plauenin. Ent säält ei läli aurotõld Pranzensbadi, enge hobbeste post. Säält lätsi ma sis postiga eddesi mälle ülles mäest alla, seni kui ma pärrale saije. Kello 6 aigo päle